

Bayer Zsolt: Ehhez a Nyugathoz? (3.)

2022 január 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sírnivalóan és tragikusan igaz minden kiejtett szó.

A végtelen, ostoba, elállatiasodott jelenidej?ségnél hagytuk abba. Szabó Tímea vágyott világánál.

És most itt állunk, az újabb kultúrsokk kell?s közepén, és azzal menteget?zünk, hogy nem is értünk semmit sem.

Dehogynem. Csak így kényelmesebb…

„Az ember végül homokos,

szomorú, vizes síkra ér,

szétnéz merengve és okos

fejével biccent, nem remél.

Én is így próbálok csalás

nélkül szétnézni könnyedén.

Ezüstös fejszesuhanás

játszik a nyárfa levelén.

A semmi ágán ül szivem,

kis teste hangtalan vacog,

köréje gy?lnek szeliden

s nézik, nézik a csillagok.”

És ez is nagyon kényelmes, ráadásul az esztétika csúcsa.

Ám ha tényleg megpróbálunk csalás nélkül körülnézni ezen a homokos (milyen fura, ma már minden más értelem-árnyalatot kap), szomorú, vizes síkon, akkor nem spórolhatjuk meg a látás kényelmetlenségét.

Látni kell, ahogyan száz év alatt eljutottunk ugyanoda, például a numerus clausus dolgában. Kicsi kitér?vel.

Kezdetben vala a numerus clausus „klasszik”. Vagyis a zsidók számának korlátozása az egyetemeken. Vagyis egy faji alapú diszkrimináció. Csak hogy világos legyen – mivel mindig a mi orrunkat verik bele a híres-hírhedt 1921. évi XXV. törvénycikkbe –, nem árt tudni, numerus clausust bevezettek: Oroszországban („Anatevka, Anatevka. Underfed, overworked Anatevka. Where else could Sabbath be so sweet?”);

Az Amerikai Egyesült Államokban (a Harvardon, a Columbián, a Yale-en is „túl sok” volt a zsidó, nahát!);

Kanadában (mindjárt visszatérünk Jordan Petersonhoz, hahó!);

Romániában (na, megdöbbent? lett volna, ha ott nem);

Lengyelországban (igen…);

Németországban (kérdés?);

Ezt követ?en megérkeztek a bolsevikok, és a faji alapú numerus clausust áthelyezték osztályalapra.

És roppant büszkék voltak rá.

Következett a származás alapú diszkrimináció, a bélistázás, a kulákozás, a „gerófozás” – miegyéb.

Tudsz mindent az égvilágon, de apád kulák volt? Mehetsz kapálni – és örülj, hogy nem ölünk meg…

Hülye vagy, mint a segg, fogalmad sincs semmir?l, de az apád (lumpen)proli volt? Fel vagy véve, barátom, Isten hozott – ó, pardon, az ördög…

Numerus clausus 1.2…

És most?

Mit is ír a már idézett Peterson, miért nem professzor többé a Torontói Egyetemen? Többek között ezt írja:

„Egy közeli barátom, aki azon kevés kollégák egyike, akik továbbra is a barátaim maradtak (egyébként egy egyértelm?en liberális baloldali emberr?l van szó), egyenesen azt mesélte, hogy az egyetemén a pszichológia szak új hallgatói az objektív »Graduate Record Examination (GRE)« (azaz Eredményszámítási Módszer, mely a magyarországi érettségi-pontrendszerhez mérhet?. A szerk.) számítása nélkül lettek felvéve, és nem tudnak megbirkózni az els? éves statisztikai kurzussal. Az eredmény az lett, hogy dühösen arra célozgatnak, hogy a statisztika rasszista tudomány. Apropó: a társadalomtudományban (és az orvostudományban is) minden az ?szinte és hozzáért? statisztikákon áll vagy bukik.”

Hát nem csodás?

Röpke száz év, és visszatértünk a faji alapú numerus clausushoz, csak most a fehér középosztálybeli ifjak (meg onnan fölfelé) az új áldozatok.

Fekete vagy, sárga vagy, „bennszülött” vagy, és teljesen hülye? Semmi baj, fel vagy véve!

Képtelen vagy levizsgázni? Semmi baj, az általad nem abszolvált tudományágat elnevezzük rasszistának!

És az eredmény? Hallgassuk ismét Petersont:

„Szükséges-e rámutatnom arra, hogy a hosszú távú implicit attit?dök – azok a viselkedésminták, melyek kultúránk sarokpontjait képezik – nem alakíthatók át rövid távú, explicit képzéssel? Feltéve persze eleve azt, hogy ezek az állítólagos elfogultságok a felvázolt módon egyáltalán léteznek. Ez a hipotézis ugyanis eleve egy nagyon gyenge állítás, és én itt most tudományos szempontból beszélek. Az „Implicit Association Test” – a sokat dicsért IAT, amely az implicit elfogultság objektív diagnosztizálását célozza meg (ilyenek például a született rasszizmus és hasonló elképzelések), semmiképpen sem elég er?s, érvényes és megbízható módszer ahhoz, hogy bizonyítsa is azt, amit állít. A teszt két eredeti tervez?je, Anthony Greenwald és Brian Nosek ezt nyilvánosan el is mondta. A harmadik kiötl?je, Mahzarin Banaji, a Harvard professzora, továbbra is vonakodik. Ez nagyrészt nyíltan baloldali politikai programjának tudható be, amit a pszichológia egy olyan résztudományába, a szociálpszichológiába ágyazott be, amely eleve annyira korrupt, hogy a második világháború után hat évtizedig tagadta a baloldali tekintélyelv?ség puszta létezését is. Ugyanezek a szociálpszichológusok amúgy a konzervativizmust (a „rendszerigazolás” álarcában) egyúttal nagyrészt a pszichopatológia egy formájának tekintik.

Banaji továbbá elismeri, hogy visszaélt kutatási eszközével, de a Harvardon betöltött pozíciója az egyik legf?bb indok, amiért még mindig a DIE igája alatt kell szenvednünk. Ennek ártalmas hatása felmérhetetlen arra az akadémiai rendszerre, amely valaha a legközelebb állt ahhoz, hogy az igazságos kiválasztás eszköze legyen. […]

Ezen túlmen?en a diplomás klinikai pszichológiai képzési programok akkreditációs testületei Kanadában most azt tervezik, hogy megtagadják az egyetemi klinikai programok akkreditálását, hacsak nem a »társadalmi igazságosság« feltételeivel rendelkeznek. Ez, párosulva néhány közelmúltbeli kanadai jogszabályi változással, miszerint például törvényen kívül helyezték az úgynevezett »konverziós terápiát« (a valóságban rendkívül kockázatossá teszik klinikusok számára, hogy bármit egyáltalán csináljanak, hisz mindig és mindenben egyet kell érteni az ügyfeleikkel), a gyakorlatban a teljes klinikai pszichológiát kivégzik, mely szakma mindig teljes mértékben a bizalomtól és a magánélet szentségét?l függött. Hasonló lépések vannak folyamatban más szakmai területeken,

mint például az orvostudomány és a jog is. Ha azt gondolná valaki esetleg, hogy a pszichológusok, ügyvédek és más szakemberek nem rettegnek már most az uralkodó, woke irányítású szakmai kollégiumoktól, akkor egyszer?en fel se fogja azt, hogy milyen messzire jutott ez az egész. […]

Azok, akik úgy gondolják, hogy túlértékelem ezt az dolgot, vagy hogy ez a jelenség egyszer?en csak az egyetemekre korlátozódik, vesse tekintetét néhány más példára! Egy hollywoodi jelentés, amely köztudottan a »liberális« érzelmek elcsépelt melegágya, szintén azt jelzi, hogy milyen messzire jutottunk. 2020-ban a Filmm?vészeti és Filmtudományi Akadémia (az Oscar-díjat kiadó bizottság) egy ötéves tervbe fogott (ez vajh valami történelmi viszhangot jelent?), hogy »diverzifikálja szervezetünket és kiterjessze a legjobb alkotások meghatározását«, ami magában foglalta az »Oscar-díj új megjelenítési és befogadási szabványainak« kidolgozását, hogy az elméletileg »jobban tükrözze a mozilátogató közönség sokszín?ségét«. Milyen gyümölcsöt hozott ez a kezdeményezés, a DIE-ideológia ivadéka? Egy nemrégiben megjelent cikk szerint, amelyet Peter Kiefer és Peter Savodnik írt, és a The New York Times volt újságírója, Bari Weiss tett közzé Common Sense nev? honlapján (Weiss otthagyta a Timest, miután a radikális baloldali ideológia behatolt az újságba, ahogy így tett Tara Henley is a közelmúltban, a CBC-nél): »Több mint 25 íróval, rendez?vel és producerrel beszéltünk, akik mindannyian liberálisnak vallják magukat, és mindannyian zsigeri félelmüket fejezték ki, hogy az új dogmával szembe merjenek fordulni… Hogyan éljük túl a forradalmat? Úgy, hogy a leglelkesebb támogatójává válunk! […] Hirtelen minden beszélgetés minden ügynökkel vagy producerrel azzal végz?dött: Van valamilyen BIPOC-köt?dése ennek a projektnek?«[…]

„Most ott tartunk, hogy el?ször a fajt, az etnikai hovatartozást, a »társadalmi nemet«, tehát »gendert« vagy a szexuális preferenciát mindenkinél meghatározó jellemz?ként (pont ahogyan a radikális baloldaliak szeretnék), másodszor pedig ezt a legfontosabb min?ségként kezelik, mely többet ér, mint a tanulás, a kutatás, vagy a tapasztalat.”

Hát ez igazán óriási siker, ugye? Elmondhatjuk, hogy pontosan err?l álmodoztunk, amikor az egykorvolt fal rosszabbik oldalán ücsörögve oda vágytunk, a túloldalra, a fényességes Nyugatra.

Ahol most ismét faji alapú numerus clausus van, és az immáron „progresszívnek” és „woke”nak nevezend? jakobinusok-nácik-bolsevikok megint és újra nagyon, de nagyon büszkék magukra.

És lerántatnak talapzataikról a szobrok, betiltatik Shakespeare, Mark Twain, Mozart és úgy általában a klasszikus zene, a statisztika pedig benácul. Mindeközben az egyetemi ifjúság safe space-ekbe menekülve pislog a kifejezéstelen szemével, s onnan ki-kicsapva hörgi, hogy épül a szép új világ. (Százkétféle nemi identitással, hogy egyem meg a drága kicsi szívüket…)

Putyin pedig beszédet tart, s ezeket mondja (Peterson is ?t idézi!):

„Az úgynevezett »társadalmi haladás« hívei most úgy vélik, hogy valamiféle új és jobb tudattal vezetik az emberiséget. Istenem, t?zd ki a zászlókat, ahogy mi mondjuk, és menj el?re! Az egyetlen dolog, amit most el akarok mondani, az, hogy a receptjeik egyáltalán nem újak. Lehet, hogy ez néhány ember számára meglep?, de Oroszország már járt itt. Az 1917-es forradalom után a bolsevikok Marx és Engels dogmáira támaszkodva szintén azt mondták, hogy megváltoztatják a meglév? módszereket és szokásokat, és nemcsak a politikai és gazdasági, hanem az emberi erkölcs fogalmát és az egészséges társadalom alapjait is megváltoztatják. Az ?si értékek, a vallás, az emberek közötti kapcsolatok lerombolása egészen a család teljes elutasításáig terjedt. Nálunk is volt ilyen. A szeretteinkr?l kémkedés, a besúgás bátorítása. Mindezt el?relépésnek tekintették, és egyébként széles körben támogatták akkoriban az egész világon is, és meglehet?sen divatos is volt, ugyanúgy, mint manapság. A bolsevikok egyébként abszolút intoleránsak voltak az övékt?l eltér? véleményekkel szemben.

Úgy gondolom, hogy ennek eszünkbe kell jutnia néhány olyan jelenség kapcsán, aminek most tanúi vagyunk. Elnézve, mi történik számos nyugati országban, elképedve látjuk azt a korábbi hazai gyakorlatot, amit mi szerencsére, remélem, már a távoli múltban hagytunk. Az egyenl?ségért és a diszkrimináció ellen folytatott harc abszurditással határos agresszív dogmatizmussá fajult, amikor például a múlt nagy szerz?inek – mint például Shakespeare-nek – a m?veit már nem tanítják az iskolákban vagy egyetemeken, mert elképzeléseiket elmaradottnak tartják. A klasszikusok elmaradottak, mert nem ismerik a nem vagy a faj fontosságát! Hollywoodban emlékeztet?ket osztanak ki a helyes történetmesélésr?l és arról, hogy hány darab, milyen szín? vagy nem? szerepl? legyen egy filmben. Ez rosszabb, mint amilyen a Központi Bizottság volt a Szovjet Kommunista Pártban!”

Sírnivalóan és tragikusan igaz minden kiejtett szó.

(folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló